

et Amt i Districter. Det Gæste, som man i saa Hensende har troet at kunne gjøre og været tilbøielig til at forsøge paa, har været at dele et Amt saaledes i Districter, at man fulgte de befærdede Veie eller Hovedlandeveiene og satte een Taxt for Etablissementser ved de større og en anden Taxt for dem ved de mindre Veie. Men dette vilde dog ikke kunne svare til Lovens Ord, idet, hvad der paa den Maade fremkom, ikke vilde kunne siges at være Districter. Man er altsaa kommen i den Ulempe, som jeg har udviklet. Der er, navnlig i Sylland, vidtudstrakte Egne, saasom vidtløftige Hedestænkninger og Stæder i Klitterne og ved Kysterne, hvor det er uafviselig nødvendigt, at der maa være Kroer, og hvor man, hvis man ikke vilde gaae ind derpaa, ligesaa uafviselig maatte finde sig i, at der fandtes, hvad man kalder Smugkroer, hvor de Besøgende med deres Heste kunde finde Næring. Navnlig saadanne Stæder har jeg haft for Die ved mit Forslag. Der bliver saa endda enkelte Kroer tilbage, hvor der slet ingen Næring er, og som ligge paa saadanne Stæder, hvor der slet ingen Færdsel findes, men som dog maae ansættes til Afgift. Det er meget kort siden, at der saaledes var Tale om Oprettelsen af et nyt Etablissement paa et Sted, hvor Veien fører forbi til en af de meest befærdede og besøgte Engstænkninger, og hvor der er en overordentlig Færdsel om Sommeren, hvorfor det er nødvendigt, at der er Krohold, men hvor der slet ikke er nogen Næring, naar denne Færdsel ophører. At ansætte saadanne Kroer i Eighed med dem, der fra den første Dag i Måret til den sidste have den samme uafviselige Næring, det vilde, som udviklet, medføre stor Ubillighed. Derfor er det, at jeg har tilladt mig at stille det Forslag, at Afgiften skal fastsættes af Amtsraadet for hvert enkelt Gæstgiveri (Krohold) i Amtsraadsdistriktet for tre Aar ad Gangen. Man skal ikke lade sig skræmme tilbage herfra ved den Tanke, at det vil blive et meget vidtløftigt og vanskeligt Arbejde. Det kan mulig medføre megen Vidtløftighed første Gang, men

14de Februar.

naturaligviis skal man ikke sætte Afgiften for Kroerne Daler for Daler og Skilling for Skilling; men man skal, efter min Opfattelse, classificere Kroerne og hense dem til forskjellige Classer. Ved nye Kroers Oprettelse vil man da kun have at hense dem til en vis Klasse. Det er heller ikke noget egentligt Nyt, som jeg her foreslæer. For 1857 blev nemlig Afgiften ogsaa fastsat særlig for hver enkelt Kro efter indhentede Erklæringer fra vedkommende locale Autoriteter. — Jeg har allerede ytret, at jeg ikke kan tiltræde Udvalgets Forslag under Nr. 6. Da det, der har bevæget mig til at stille mit Endringsforslag, nemlig netop er Hensynet til det særlige Forhold, der gjør sig gjældende ved Kroholdene i Modsetning til Brændeviinshandelen ellers paa Landet og mellem Kroholdene indbyrdes, saa kan jeg ikke gaae ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 6, eftersom dette just slaer dem sammen. Men jeg kan heller ikke slutte mig til Underendringsforslaget til Udvalgets Forslag, fordi ogsaa det er stillet saaledes, at man er nødt til at tage den faste Sats for alt Gæstgiveri paa Landet, naar man vil tage den faste Sats for den særlige Brændeviinshandel. Jeg maa lægge en forskjellig Vægt paa, hvorledes man bestemmer Ansættelsen af Afgiften med Hensyn til Krohold og med Hensyn til den særlige Brændeviinshandel; men jeg antager det dog for rettest, at Bestemmelsen i Loven af 1857 ogsaa forsaavidt bør bibeholdes med Hensyn til den særlige Brændeviinshandel, som det bør overlades til de locale Autoriteter at bestemme Afgiften for denne indenfor de lovbestemte Grændser. Naar jeg ikke har optaget Ordene: „eller for visse Districter af Amtet“ i den 2den Deel af mit Endringsforslag, da er det ikke, fordi jeg lægger særlig Vægt herpaa. Man kunde jo godt lade være at tage hele denne anden Deel med, men da jeg følte mig opfordret til at stille mit Forslags første Deel, fandt jeg det ogsaa rettest udtrykkelig at tilføie dets anden Deel, og jeg maatte saa finde det rigtigst at undelade Bestemmelsen om en Inddeling af